

dosarul nr. 2ra-1302/20

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Tricolici)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Anton, O. Cojocaru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav, reprezentați de avocatul Plugaru Olesea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167 mun. Chișinău împotriva lui Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav cu privire la încasarea datoriei pentru agentul termic,

împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav și a fost menținută hotărârea din 26 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă

La 14 februarie 2019 Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 54/167 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav, solicitând încasarea în mod solidar din contul pârâților datoria pentru consumul energiei termice în sumă de 28 171,10 lei, neachitată pentru perioada decembrie 2015 – decembrie 2018 și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiuni a indicat că conform informației din Registrul bunurilor imobile pârâții Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav sunt proprietarii apartamentului nr. xxxxx mun. Chișinău, iar în baza contului personal deschis la APLP nr. 54/167 mun. Chișinău pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

A susținut că pârâții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată în perioada decembrie 2015- decembrie 2018 pentru energia termică furnizată, este de 28171,10 lei, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Reclamantul a menționat, că conform art. art. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termice.

A declarat că pârâții au fost informați, prin intermediul facturilor lunare și a reclamației, despre existența datoriei și necesitatea achitării acesteia, prin care se pune în vedere pârâților să-și execute obligațiile, dar aceștia nu și le-au executat până în prezent, din care considerente solicită încasarea forțată, în mod solidar, a datoriei în sumă de 28171,10 lei pentru serviciile comunale și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

Pârâții prin referință au menționat că recunosc parțial cererea de chemare în judecată prin care se solicită încasarea datoriei în sumă de 28 171,10 lei formată și neachitată în perioada decembrie 2015-decembrie 2018, considerând că, din suma datoriei solicitate spre încasare, urmează a fi încasată suma de 26 751,99 de lei, care s-a format pentru consumul energiei termice în perioada ianuarie 2016- decembrie 2018, iar datoria pentru luna decembrie 2015 este una prescrisă, dat fiind faptul că, termenul limită de achitare a sumei facturate pentru luna decembrie 2015, în analogie cu factura din octombrie 2018, este de 31 ianuarie 2016. În cazul dat acțiunea a fost depusă la 14 februarie 2019, menționând că, reclamantul nu solicită repunerea în termen.

Prin hotărârea din 26 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă: s-a încasat solidar de la Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav în beneficiul APLP nr. 54/167 mun. Chișinău datoria la consumul energiei termice acumulată pentru perioada decembrie 2015 – decembrie 2018 în mărime de 28 171,10 lei; s-a încasat în mod solidar din contul pârâților în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuieli de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 845 de lei.

La 09 august 2019 Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav au declarat apel împotriva hotărârii din 26 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia în parte și emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea pârâților privind ridicarea excepției de tardivitate în partea încasării datoriei în sumă de 1419,11 lei, iar cerințele SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 54/167 în aceaastă parte să fie respinse ca tardive.

Prin decizia din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav și a fost menținută hotărârea din 26 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Instanța de apel a stabilit din materialele dosarului că apelanții în perioada indicată de reclamant au beneficiat de energia termică (căldură și apă caldă) livrată de SA „Termoelectrica” în utilitatea APLP nr. 54/167 mun. Chișinău, iar ultima, la rândul său livrând-o consumatorilor finali, proprietarilor locuințelor din blocul gestionat.

De asemenea Colegiul instanței de ape atestă, că Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav, deși au beneficiat de acest serviciu, fără a înainta careva obiecții la volumul și calitatea serviciilor, nu și-au onorat obligația de achitare a acestuia către gestionarul blocului locativ, adică APLP nr. 54/167 mun. Chișinău, iar ultima, în pofida acumulării datoriilor de către consumatorii numiți nu și-a

realizat dreptul și obligația de încasare forțată, inclusiv prin intermediul intentării acțiunii în instanță, a plăților pentru serviciul furnizat.

În acest context și respectând normele de drept material, „SA „Termoelectrica” a înaintat cerere de chemare în judecată, acțiune oblică în interesele APLP nr. 54/167 mun. Chișinău, împotriva pârâților Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav pentru încasarea solidară a datoriei formată ca rezultat al neachitării serviciului – energia termică, livrată în perioada decembrie 2015-decembrie 2018.

În atare situație, Colegiul a reținut ca fiind justă concluzia instanței de fond privind admiterea integrală a pretențiilor din acțiune. Or, odată ce pârâții, având calitatea de consumatori ai serviciilor locativ-comunale, le-au acceptat fără careva obiecții și le-au utilizat în interesul propriu, corespunzător și-au asumat și obligația de a le achita, deoarece se prezumă acordul tacit atât cu volumul și calitatea prestată, cât și cu sumele indicate în facturi.

Mai mult, Colegiul a accentuat că partea apelantă a recunoscut datoria în mărime de 26 751,99 de lei și contestă doar suma 1419,11 lei din suma totală a datoriei solicitate spre încasare, invocând în acest sens expirarea termenului de prescripție pentru adresare cu acțiune.

Urmare a acestui fapt și potrivit principiului disponibilității părților (art. 27 Cod de procedură civilă) și examinării pricinii în apel în limitele pretențiilor din apel (art. 27 Cod de procedură civilă) Curtea de Apel a supus verificării și s-a expus doar în aceste limite privitor la corectitudinea și legalitatea hotărârii instanței de fond.

Respectiv, verificând legalitatea hotărârii primei instanțe în partea contestată de apelanți, Colegiul instanței de apel a apreciat corectă concluzia instanței de fond privind înaintarea în interiorul termenului de prescripție de către creditorul SA „Termoelectrica” a acțiunii oblice în interesul debitorului său, APLP nr. 54/167 mun. Chișinău împotriva debitorilor ultimei Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav.

Or, Colegiul a considerat corectă constatarea instanței de fond privind apariția dreptului SA „Termoelectrica” de a înainta acțiune în interesul debitorului său doar de la data când a aflat despre existența datoriei consumatorilor finali Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav.

Astfel, potrivit datelor prezentate de către SA „Termoelectrica”, ultima a aflat despre datoria apelanților mult după februarie 2016 și, corespunzător, potrivit dispozițiilor art. 599 alin. (1) Cod civil /în vigoare la data producerii faptului juridic/, a înaintat acțiune către debitorii debitorului său la momentul când a constatat despre existența unei creanțe certe, lichidă și exigibilă, deoarece APLP nr. 54/167 mun. Chișinău, urmare a unor situații și împrejurări necunoscute, în dauna creditorului, a refuzat sau omis să acționeze debitorii săi în instanță.

În atare situație nu au fost reținute argumentul apelanților, referitor la aplicarea termenului general de prescripție în privința sumei contestate de 1419,11 lei, deoarece, după cum a fost indicat anterior, pentru SA „Termoelectrica” termenul de adresare în instanța de judecată cu acțiune a început a curge mult după aceasta perioadă, din momentul când reclamantul/creditor a aflat despre existența

unei datorii care să răspundă criteriilor art. 599 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data producerii faptului juridic).

Or, SA „Termoelectrica” nu a avut raporturi juridice directe cu consumatorii finali, inclusiv cu pârâții Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav, ultimii fiind facturați și, corespunzător, fiindu-le livrat agentul termic de către gestionarul blocului locativ APLP nr. 54/167 mun. Chișinău, care a și eliberat facturile pentru serviciul livrat, inclusiv factura pentru luna decembrie 2015.

La 31 iulie 2020 Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav, reprezentați de avocatul Plugaru Olesea, au declarat recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea pârâților privind ridicarea excepției de tardivitate în partea încasării datoriei în sumă de 1419,11 lei, iar cerințele SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 54/167 în această parte să fie respinse ca tardive.

În motivarea recursului s-a indicat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele cauzei, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a emis hotărârea la data de 11 iunie 2020. Astfel, recursul declarant la data de 31 iulie 2020 este în termen.

Prin referință, intimatul SA „Termoelectrica” a solicitat de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav, reprezentați de avocatul Plugaru Olesea, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Colesnicov Vladimir și

Colesnicov Stanislav, reprezentați de avocatul Plugaru Olesea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav, reprezentați de avocatul Plugaru Olesea.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Colesnicov Vladimir și Colesnicov Stanislav, reprezentați de avocatul Plugaru Olesea, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru